

قصه‌های خوب
برای
بچه‌های خوب

جلد هفتم

قصه‌های برگزیده از گلستان و ماستان

نگارش

مهدی آذربیدی

برای گروه‌های سنی «ج - د»

کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

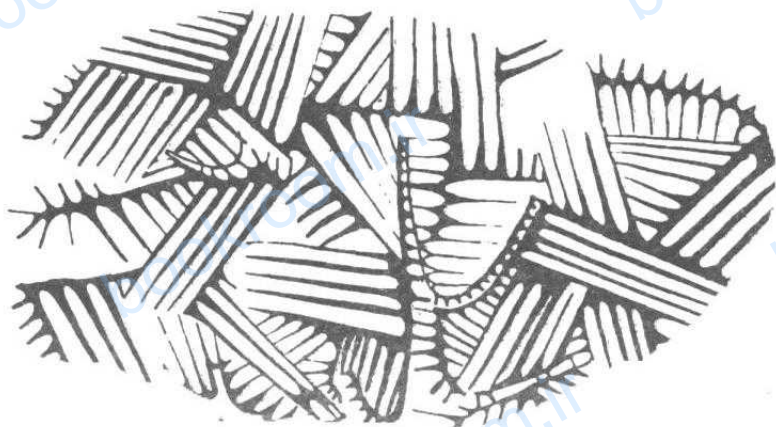
وابسته به موسسه انتشارات امیرکبیر

تهران: ۱۳۹۴

در این کتاب می‌خوانیم

- ۷ چند کلمه با بچه‌ها
- ۹ گدای نابینا و دزد بینوا
- ۲۸ شمردن موی ریش
- ۳۴ فریب رویاه
- ۴۶ همنشین بدنام
- ۵۱ حساب سرنوشت
- ۵۶ لوطی انتری و جدال عمو علی با داش علی
- ۷۳ آزادی و آزادیگی
- ۸۱ سفر تجربه
- ۱۱۴ مردی که یکی را دو تا می‌دید
- ۱۲۱ جاهلانه
- ۱۲۷ عاقلانه
- ۱۳۳ چوب کبریت
- ۱۴۸ شیر یا خط؟
- ۱۶۳ پسر سبزی‌فروش
- ۱۷۳ مکتب پالان‌دوز

پند گلستان به پند

این کتاب، جلد هفتم از مجموعه «قصه‌های خوب برای بچه‌های خوب» است و قصه‌های این کتاب از «گلستان و ملسان» گرفته شده.

مقصود از گلستان کتاب گلستان سعدی است. سعدی شیرازی کتاب گلستان را، یک سال بعد از نظم بوستان، در بهار سال ۶۵۶ هجری در شیراز نوشته است. در این زمان سعدی ۵۶ ساله بود و چهل سال در شاعری ورزیده، که استاد غزل شناخته می‌شد و آوازه سخنش در سراسر ایران و دیگر کشورهای فارسی‌زبان پیچیده بود. مردی بود بیست سال به سیر و سیاحت گذرانده، دنیاگشته و جهان‌دیده، سرد و گرم چشیده و تجربه اندوخته و به کمال معنی رسیده، و می‌خواست حاصل تجربه‌ها و دیده‌ها و شنیده‌های خود را در کتابی خواندنی و ماندنی بنویسد، و گلستان را نوشت.

گلستان دارای سبک و شیوه‌ای تازه و بی‌سابقه بود. در لفظ از همه آثار موجود فصیح‌تر و در معنی بلیغ‌تر. نظم و نثرش پاکیزه و سنجیده بود و مطالب گوناگونش شیرین و پسندیده، و به زودی در همه جا مشهور شد و کتابش مطلوب و مرغوب و عزیز شناخته شد. این بود که از همان روزگار سعدی، نثر گلستان و شیوه کار سعدی در تنظیم گلستان مورد توجه همگان قرار گرفت و هر که در کار شعر و ادب دستی داشت آرزو می‌کرد که یادگاری مانند

گلستان بسازد و از آن به شهرت و افتخاری برسد. در طی قرن‌ها بسیاری از نویسندگان کوشیدند کتاب‌هایی به شیوهٔ گلستان بنویسند و گاه در نامگذاری هم از آن تقلید کردند اما هیچ‌کدام از آن کتاب‌ها در این هفتصد سال به اندازهٔ گلستان سعدی مشهور و عزیز نشد.

گلستان سعدی را همهٔ فارسی‌زبانان در همه‌جا می‌خوانند و می‌شناسند اما کتاب‌های دیگر که شبیه‌سازی گلستان است کمتر خوانده می‌شود. به همین سبب در این دفتر قصد نگارنده این بود که همراه یکی دو حکایت از گلستان، قصه‌هایی از دیگر آثار شبیه آن را بیاورم و برای این‌که روشن باشد قصه‌های این کتاب از گلستان تنها نیست آن را «قصه‌های گلستان و ملستان» نامیدم.

مقصود از «ملستان» که به معنی میخانه است در این‌جا تنها کتابی نیست که به همین نام موجود است، بلکه منظور مجموع آثار شبیه گلستان است که این کلمه نمایندهٔ آنها شده و نیز می‌تواند مانند یک کلمهٔ «تابع مهمل» با گلستان همراهی کند.

کتاب‌های شبیه گلستان بسیار است و نگارنده همهٔ آنها را ندیده‌ام. آن چند تا را که دیده‌ام و در پایان این کتاب معرفی شده همه را خواندم و از میان آنها قصه‌هایی را که بیشتر می‌پسندیدم قدری ساده‌تر از اصل آنها نوشتم. قصه‌های گلستان سعدی چنان آراسته و پیراسته است که هرگاه به عبارتی دیگر بازگو شود بر آن حیف می‌شود اما بر قصه‌های دیگر شاید ستمی نشده باشد.

دیگر در این‌جا حرفی ندارم و امیدوارم این کتاب را هم عزیزان من بپسندند، همان‌طور که کتاب‌های پیشین این مجموعه را همهٔ بچه‌های خوب و حتی بزرگ‌ها پسندیدند و حق داشتند.

دوستدار سعادت شما، مهدی آذرزیدی